

føres her til Landet. De Udtalelser, som der fremkom fra det ærede Medlem, undre mig ikke, de ere fuldstændig i Overensstemmelse med de Betragtninger og den Opfattelse, han ellers har gjort gældende. Det ærede Medlems Opfattelse er jo den, at man over for Kreaturer, der indføres fra Udlandet, skal lægge saa mange Hindringer i Vejen som muligt. Jeg finder ikke, det er rigtigt. Skulde man gøre noget i den Henseende, hvad jeg ikke ser, der er nogen særlig Grund til, synes jeg i hvert Fald, man burde tage Skridtet fuldt ud og ganske forbyde Indførselen; at lade Indførselen staa aaben og saa lægge dem, der indføre, unødvendige Hindringer i Vejen, synes jeg under ingen Omstændigheder om. Vi maa paase, at de Kreaturer, der indføres, ikke gøre Skade, derfor forlange vi, at de skulle være sunde og, hvis de vise sig ved Prøven ikke at være det, at de skulle nedslaa; dette synes mig at være den rigtigste og mest forsvarlige Fremgangsmaade. For øvrigt skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Udgifterne ved Opstaldningen, ved Fodring, Pleje osv., jo ere noget, som Importørerne maa afholde. Det er kun Udgifterne ved selve Indrettelsen af Stalden og ved Prøven, som Statskassen affholder. — Med Hensyn til det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorvidt Bestemmelserne i § 5 ogsaa gælde indført Kvæg, da maa jeg sige, at efter min Opfattelse gælder den ikke det indførte Kvæg. Hvis det skulde vise sig at lide af Yvertuberkulose, saa kan vedkommende ikke gøre Regning paa at faa nogen Erstatning. — Det ærede Medlem var inde paa at omtale Spørgsmaalet om de snivede Heste. Jeg havde jo i Fjor Lejlighed til her i denne Sal at udtale mig derom, og jeg ser ikke, at der er nogen Grund til at indtage et andet Standpunkt nu end den Gang. Jeg kan derfor ganske kort henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med i sin Tid, da det ærede Medlem havde stillet sin Forespørgsel.

Ja, hermed tror jeg, at jeg har omtalt de Indvendinger, der ere rejste mod det foreliggende Lovforslag. Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa det gennemført i indeværende Samling.

la Cour: Naar den højtærede Minister udtalte, at det var for at lægge Indførselen Hindringer i Vejen, at jeg fremkom med min Bemærkning, vil jeg dertil sige, at Ministeren jo godt ved, at jeg ikke

er en Ynder af Frihandel, men der er et langt Spring fra Frihandel til at yde Subvention til indført Kvæg. Det, jeg ankede over, var, at Statskassen skulde udrede visse Udgifter, som efter mit Begreb bør falde paa den, der indfører Kvæget. Det indførte Kvæg kommer hovedsagelig fra Sverige. Det sydlige Sverige er jo langt gunstigere stillet end Jylland i Henseende til at naa vort Hovedmarked. Af hvad Grund skal man ikke hellere søge at overvinde de Vanskeligheder, som opstaa for de jydsk Landmænd derved, at de maa sende deres Kvæg den lange Vej over til København, end at være den svenske Eksportør eller den danske Importør af svensk Kvæg behjælpelig med at overvinde de Vanskeligheder, som for ham ere forbundne med at føre Kvæget her ind i Landet, i Særdeleshed da de Udgifter, han skal afholde, jo ere rene Bagateller. Jeg kan ikke forstaa, at den ærede Minister ikke finder det stemmende med god Statsøkonomi at sige: Lad dem betale, som ville have Fordelen. Men det er selvfølgelig de svenske Eksportører, der have Fordel af at komme over til vort Marked. Det lod til, at den højtærede Minister mente, at jeg var ukendt med, at de have Udgifter i Karantænetiden til Foder og Pasning, men det er jeg ikke, det har jeg ingenlunde overset. Men det, at vi give dem fri Staldrum og bekoste Tuberkulinprøven og Dyrslægeeftersynet, finder jeg allerede er en Udgift, som ikke tilkommer Statskassen, men bør falde paa Eksportørerne eller dem, som ville importere Kvæget.

Breinholt: Jeg tror ikke, at den højtærede Minister rigtigt har opfattet mine Udtalelser om den Tvivl, der hos enkelte er rejst med Hensyn til Muligheden af gennem Lovgivningen effektivt at bekæmpe Tuberkulosen hos vore Svin. Den Tvivl, jeg nævnte, var ikke min egen Tvivl. Jeg nævnte — hvad der sikkert er Tilfældet —, at der har rejst sig Tvivl i saa Henseende. Men jeg udtalte samtidig udtrykkeligt, at skulde den Tanke med Hensyn til Tuberkulose hos Mennesker, der nu gaar sin Sejrsgang over hele Landet, vise sig at være rigtig, vilde en saadan Behandlingsmaade være endnu lettere over for Tuberkulose hos Dyr. Jeg har heller ikke tænkt mig, at der hos nogen og allermindst hos mig kunde være Tvivl om det hensigtsmæssige i Bestemmelserne i §§ 5 og 6. Jeg tror, at alle kunne være enige om, at disse ere nyttige, gode og effektive. Det er mere med Hensyn til §§ 1 og 2, at Tvivlen har